

irányú fejlesztéséről. (Az előadás 7 ábrával jelent meg mint a Népsz. term. tud. előad. gyűjteményének 31-ik füzeté).

14. Dr. V á m b é r y A r m i n „A legújabb népvándorlási mozgalmak keleten“ című előadásában behatóan foglalkozott azon okokkal és tényezőkkel, melyek Ázsiában egész népcsoportok vándorlását előidézték. Oroszország terjeszkedő vágya s a nyugati államok eljárása a keletiek irányában

megzavarja az ottani állapotokat, a nélkül hogy helyettök mást, talán jobbat alkotna; ennek következménye az egyes népek, nevezetesen a törökök hanyatlása. E keleten felmerült tüneményekből kiindulva, saját nemzeti jövőnkre vet egy pillantást, melyet nem a személyes vitézség, hanem a művelődés fog biztosítani a nyugati államok közepette. (Népsz. előad. gyűjt. IV. kötet 30. füzet.)

LEVÉLSZEKRÉNY.

(39.) A PANNONIAI MEDENCZE FÖLDÁRJA ÉS A DUNA FELSŐ FOLYÁSA. A Term. tud. Közlöny f. évi augusztusi füzetében, a 358. l. Hanusz István úr némileg megróvja Reclus-t, hogy figyelmét két újabb keletű közlemény kikerülte. Az egyik újabb keletű közleménynek nyoma a Közlöny VIII. köt. 116—118. l. Peters: Die Donau und ihr Gebiet című munkája ismertetésében található. Peters e munkáját Reclus csakugyan sehohsem idézi, s így lehet, hogy nem olvasta, de úgy hiszem, ezzel nem sokat vestett, mert ez Peters jeles geológusnak egyik legzavartabb munkája. Hogy a pannoniai medenczének iszonyú talajvíz-folyama, vagyis magyarul mondva „földárja“ foly-e a daco-mysiai medenczébe, azt Peters tagadhatja ugyan, de bizonyítani alig bizonyíthatja be. De ha meg is engedjük, hogy nem folyik a daco-mysiai medenczébe, ebből még nem következik, hogy egyáltalában nem a Közép-tengerbe (helyesebben Földközi-tengerbe = mare mediterraneum, nem pedig mare medium) jut. Mert, hogy az Ejszaki- vagy Balti-tengerbe vagy egyenesen az Atlanti-oczeánba folya be, azt csakugyan senkisé is bizonyíthatja be, sőt képzelenség volna. A pannoniai medencze talajvíz-folyama mindenesetre a Földközi-tengerbe jut, ennyiben tehát a Dunának nemcsak felszíni víztömege jut oda.

A mi a másik jelentősebb publikációt illeti, azt Reclus csakugyan ismerte; igaz a „La Terre“ című s magyarra fordított munkájában nem említi meg, de ily apró részlet ott helyén sem lett volna. Ámde másik ott munkájában, melynek czíme: Nouvelle Géographie Universelle, III. köt. 353-ik lapján ekkép szól: „De a talaj általános hajlása eleinte még bizonytalan s a Brigach és Brege egyesült vízei még egyenesen délnek tartanak vagy 20 kilométernyire, mintha a Konstanci tóba s így a Rajnába akarnának folyni. Sőt a dunai folyásnak egy csekély része csakugyan talál utat a Rajna medenczéjébe, még pedig földalatti csatornákon. A folyónak összevisszarepedezett mészköves medre elnyeli hasadékaiban a vizet s a földalatti ár odább délre fakad

ki; nem többé a Duna lejtőjén, hanem a Rajnáén: Aach falu közelében búvik elő a dunai víz s onnan a Konstanci tó felé szökik. 1876-ban a Duna medrében új hasadékok támadtak Immendingen helységen alúl, nem messze azon helytől, hol a folyó Würtemberg határát eléri, s e ravasz lyukakon át majdnem az egész folyócska eltűnt volna, ha a gyártulajdonosok nem igyekeztek volna a nyílásokat betömni.“

HUNFALVY JÁNOS.

(40.) HOGY KÖLTÖZKÖDÖTT ÁT FIAIVAT A FECSKE. A 144-ik füzet 358-ik lapján közölt fecske-történetkésben egy mozzanat maradt megfejtetlenül, t. i. miként szállították át a szülők a fiókokat az új lakásba.

Most megfejtetem ezt is.

E napokban alkalmam volt az esetnek bővebben utánna járni és egy szemtanútól hallottam a következőket:

A mint az új fészek elkészült, csakugyan kezdetét vette az átköltözés. A fiókok már jó csonkatollúak, s így elég értelmesek is voltak arra, hogy a szülők szavát megértsék. Az öregek a rábeszélés, biztatás, bátorítás hangjaival repkedték körül a fészket, míg egyik fiók, talán a legidősebb, a fészek párkányára állott; az anya, majd az apa is mellé ült, ismét biztatta, ismét beszélt neki sokat és mutogatta, miként lehet onnan a fészek alatt levő és a kis udvar felé nyitott ablak szárnyára rárepülni. Sok csicsergésükbe került, míg a kis fecske elszánta magát a salto mortale megtételére; de végre is megtette s a szülők nagy örömeire ott ült már az ablakszárnyon. Innen, hasonló biztatgatás után, rárepült az ablak párkányára, a párkány tulsó szögletéből az alatta nyitva levő ablak szárnyára és végre az ez alatt kissé rézsut épült fészekbe. Így csalogatták, így vezették át a fecskék mind a négy fiókot, sőt — mint a szemtanútól és gondos megfigyelőtől megtudtam — az ötödiket is. A kipottyan csemete ugyanis kényszerüségből már tudta szárnyait annyira használni, hogy esése nem volt halálos, annál kevésbbé, mert nem is a földszintre, hanem az első emelet magasságában kife-

szített drót hálóra esett. Az öregeknek e fiókat a felfelé repülésre kellett biztatniok a mi valóban nagyobb feladat mint a leereszkedés. Segítségére volt, hogy az ablakok alacsonyok s egymáshoz közel állanak. — Elég az hozzá, hogy ez a szerencsétlenül járt magzat is belejutott az új fészekbe. De már most az a kérdés is felmerül, vajjon miért építették hát az öregek az új fészket alacsonyabbra: azért-e, hogy a fészkekben maradottakat megvédjék a magasból való lezuhanástól, vagy, hogy a lebu-kottat könnyebben menthessék meg az életnek. Talán mind a két gondolat megvillant eszökben. PASZLAUSZKY J.

(41.) ROVAR A JÉGSZEM BELSEJÉBEN. Azon zivatar, mely júl. 22-ikén az ország több vidékén tetemes károkat okozott, Nagy-Várad fölött sem vonult el egészen nyomtalanul. A mondott napon, délután 4 és 5 óra között, az éjszak-nyugat felől ide hajtott fellegekből sűrű eső, majd eső és jég vegyesen hullt a földre. A jégszemek hatalmas koppanásukkal felköltötték figyelmemet s öhatot megvizsgáltam közülök. Nagyságukon kívül, mely a dióéval versenyzett, különösen rendetlen alakjukat találtam feltűnőnek. Az egyiknek felületén számos, szabálytalan, valószínűleg összeütkezés folytán keletkezett lapot találtam. Egy másik, két jókora nagyságú s kissé meglapuljt jégszemből volt össze-verte. Valamennyinek magvát nem dara, mint közönségesen szokott lenni, hanem inkább hó-foszlánéhoz hasonló tömeg képezte, mely körül felváltva jég- és hórtegek rakódtak le. Ez utóbbiak a jégrétegeknél mintegy ötször vékonyabbak voltak s fehér színű gömb-héjakat, illetőleg, amint a jégszem olvadás közben meglapuljt, központi gyűrűket képeztek a mag körül.

Egyik jégszemben, épen a mag töszomszédságában, egy jókora fekete pontot vettem észre, melyet, jobban vizsgálva, már a jégszem nagyításánál is állatkának ismertem föl. Hogy észlelésem helyessége felől még biztosabban meggyőződjem, a jégszemet, üveglap hiányában, tiszta papir-darabra tettem, s külső káros befolyásoktól megóva, vártan megolvadását. Ez megtörténvén, az egyszerű mikroszkóp minden kétségemet eloszlatta, mert a pont valóban rovar volt, melynek összetett nagyítóval testrészeit is egész világosan ki lehetett venni. Természetes, hogy az apró állatkát a légáram ragadta föl a magasba. KRÜGER VIKTOR.

A beküldött részek arra mutatnak, hogy a jégszembe zárt kis rovar valószínűleg a Psocidák családjából való. H. G.

(42.) IDÉTTLEN NYÚLAK, MELYEK MACSKATEJEN NÖVEKEDNEK. B. L. urhölgy következőket írja nekünk: „F. hó 21-ikén B. Hunyadon Z. N. helybeli állatorvos egy anyanyulat lőtt, melynek méhében három

nyulacska volt. Egyiken a serét keresztül menvén, meghalt; a más kettőt semmi nagyobb veszedelem nem érte ugyan, de életjelt alig-alig lehetett rajtok észrevenni. Z. N. urat érdekelte a nyulacsák további sorsa; napra tette őket, s egy óráig melengette. Meggyőződve ezalatt, hogy még élet van bennök, vadászkiürtjébe tette s haza szállította. Macskája épen szoptatott. Z. N. úr a nyulacsákait oda helyezte, remélvén, hogy azok is hozzálátanak a szopáshoz. Nem csalódott. Oly jó ízűen és mohón szívták a macskatejet, mintha csak anyjok mellett lettek volna. S a mi több, a macska, a melynek csak egy kölyke van különben — mint saját szememmel is meggyőződtem — a legnagyobb gyöngédséggel viseltetik a kis árvák iránt; egész szívességgel hagyja őket szopni, úgy hogy a kicsinyek azóta szép sima szőrűhajókat is megkapták s mindketten igen fürgék és igen elevenek, noha egyiknek mellső jobb lábát a serét egy kissé meghorzsolta.“

Az anyaállatból idő előtt és erőszakkal kivett fiatal nyulak bizonyosan annyira ki voltak már fejlődve, hogy nemsokára megszülettek volna; a Nap melege jó hatással volt rájuk, de megmaradásukat csakis fejlettségöknek köszönhetik.

Azon kérdésére, „vajjon gyakori és természetes eset-e, hogy egy egészen különböző rendből származó állat egy más tulajdonságokkal ellátott állatot tápláljon, s ha igen, van-e ez eledelnek valami befolyása az állat további életmódjára és természetére“ — azt mondhatjuk, hogy a szabad természetben ez nem gyakori, minthogy minden anya saját maga igyekszik fiait felnevelni; de előfordul itt is: a felebaráti szeretet a kicsinyek, árvák és gyámoltalanok irányában az állatoknál is megvan. Több esetet tudunk azonban azokról az állatokról, melyeket az ember fosztott meg természetes viszonyaitól. — L. B r e h m említi, hogy egy macska egy mókust szoptatott és nevelt fel, mely azután igen gyöngéd ragaszkodással volt iránta. Boliviában (Rio de Santa Lucia) a kutyák ragaszkodását a juh-nyájhoz úgy fokozzák, hogy születésöktől fogva juhokkal szoptattatják. D a r w i n ugyanezt mondja a pampák juhórzó kutyáiról. H o c h s t e t t e r Új-Zélandról írt munkájában azt mondja, hogy a bennszülött maori nők rendkívül kedvelik és dédelgetik a kis malaczkákat annyira, hogy emelőket is oda-nyújtják nekik s ők nem is késnek az emberi csecsemők e jogát élvezni. — Az indiánus nők Brit-Guyanában házi állataikat, fiatal majmokat és erszényes állatokat (Didelphys) szoptatnak, és mind ezek igen nagy ragaszkodást mutatnak hozzájuk. M. P e r t y „Über das Seelenleben der Thiere“ című művében több érdekes eset is olvas-

ható. Az idegen tejjel felnevelt állatok életmódjára az edel nincs nagy befolyással; az az eredménye, úgy látszik, meg van, hogy a dajkákat kiválóan szeretik és ragaszkodnak hozzájuk.

P. J.

(43.) SZELID VIDRA A ZSILBŐT. Kovács Gábor áll. mérnök mult 1880. év nyarán az egyesült Zsil mellett Románia határáig az u. n. Szurdukban útépitéssel foglalkozván, egy tutajt májustól egész szeptemberig állandóan a balparti oldalon tartott. Akkor az útépités előbbre haladván, a tutajt is alább akarták szállítani s miután le is szerelték, egyszerre észrevették a munkások, hogy egy vidra menekül alóla fiával a szájában; második fiát egy kiálló sziklára tette fel, mely kétségbeesett sivalkodással várta ott a szabadulást. Azalatt azonban egyik munkás odaúszott, megfogta a vidra-kölyköt és kiszállította a partra, hogy a vezető mérnöknek kedveskedjék vele. A mérnök szállásán a kis jövevény hamar megbarátkozott a házi kossal és bánásmóddal, bár hallal kevésbé traktálhatták s mindjárt eleinte tejre, húshulladéokra fogták. Az első napokban megkísérelte a menekülést, kiillant a Zsil közeli partjára, ott őgyelgett egy éjt és napot; de a vízbe nem merészkedett bebocsátkozni s minden ellenállás nélkül engedett a rábukkant munkásoknak, kik őt ismét előbbi helyére vitték vissza. A mérnök nap közben házon kívül levén elfoglalva, a kis vidra azalatt a vadászkutyákkal barátkozott, s csakhamar ő is kiűnn szaladgált a közeli berekben s a Muczi név kiáltásra gyorsan elésieltett mindig. Idegenekkel szemben sem volt zárkózott, barátságatlan. Látva, mily illedelmesen szolgálnak a kutyák ebéd idején, ő is hátsó lábaira ülve hízeltgett gazdájának, s ép oly mohósággal ette a főzelékféléket, mint a húst. A főtt burgonya, sárga répa, káposzta és zsemlegaluska különösen kedvencz ételivé váltak s ha jól lakott, sziesztázás közben farka szopogatásával mulatott. Nap közben háromszor étkezett és étkezik. Reggelije tejből aprított kenyér; délben a gazdája kosztját kapja vagy májat, tüdőt, zöldséget visznek neki. Estve legtöbbször száraz kenyeret vacsorál.

Mult évi december hóban a munkálatok megszakítása miatt gazdája Dévára, visszaköltözött és a Muczi a vasuti szokatlan rázkódás, ide oda költözés miatt kissé elvadult. Egy gyertyás-ládában ütötte fel az előszobában vaczkát; minden ajtónyitásra figyelőleg feláll s ha ismeretlen arcot lát, visszahúzódik, vagy rejtékebe menekül. Gazdáját azonban örvendezve fogadja, elébe siet, felmászik térdére s kitelhető nyájassággal igyekszik tetszését kiérdemelni. Kora reggel felébredve, az ajtón addig karmolász, míg bebocsátják. Akkor eléveszi a cipőket s labda módra dobálja, sőt felmászik

az ágyba is. Nap közben unalmában kapargál, vagy felmászik a butorokra különösen a szűk üregekben mesterileg kuszlik. Megbámul mindent. A macskát nem szereti. Egyszer egy kis pontytyal lepte meg gazdája s ő előbb eljászott vele, mint macska az egérrel s mikor kigyönyörködte magát, akkor ette csak meg. — Futás közben sokszor megakad szeme a farkán s avval is körbe forogva eljászlik. Most ritkábban szopja, mert paprikával, borssal behintették, csak hogy leszoktassák erről a kedvteléről. Nevezetes, hogy a fűrésztés nincs inyére s roppantul szabadkozik tőle; de önkényt szeret kis tálakban lubiczkolni, mosakodni. Nem tetszését gunár módjára sziszegéssel, ijedelmét, irtózását sivalkodással fejezi ki. Különösen egy rongyos gyerektől látszik irtózni. Az idegent vizsga tekintettel kíméli meg s ilyenkor gazdája is hasztalan hivatgatja. Csak legújában vitte annyira, hogy sok édesgetés után előjön egy-egy bemutatásra. Ha biztatóul húst adnak neki, nagy mohósággal felragadja, beszalad vele valamelyik butor alá s apró falatokban folyvást csemcsege és jó hosszú idő alatt lakmározza fel. Gazdája Déváról áthelyeztetvén, kénytelen volt elcerélni; B. A. petrozsényi birtokos egy éves zsilcsikót adott érte,

TÉGRÁS GÁBOR.

(44.) P. K. úrnak. M.-V.-en. Útmutató méhészeti munkák a következők:

Kis János, Népszerű méhészkönyv, Budapest és Kolozsvár, ára 80 kr. (1865.) — Kriesch János, Az okszerű méhészet elemei, kiadja a Földm. ipar és kereskedelemügyi m. k. miniszterium (1871.) ára 50 kr. — Dr. Tóth Imre, A méhészet kézikönyve, kiadja az orsz. m. gazd. egyesület (1874.) ára 50 kr. — Méhészeti káté, írta Kühne F., kiadja a m. orsz. méhészeti egyesület (1882.) — Sajtó alatt. — Dr. August Pollmann, Die Honigbiene u. ihre Zucht, Berlin, Schotte u. Voigt (1875.) — Fr. W. Vogel, Handbuch d. Bienenzucht, 2. kiadás, Leipzig, Hugo Voigt (1879.) — Ludwig Huber, Die neue nützliche Bienenzucht od. d. Dzierzonstock. 7. kiadás, Lahr, Moritz Schauenburg (1880.) — Ilgen, Anleitung zur rationellen Bienenzucht, Berlin A. Stubenrauch (1881.) — Ezek kisebb munkák.

Nagyobb munkák a német irodalomban a következők:

August Baron v. Berlepsch, Die Biene und ihre Zucht mit beweglichen Waben etc. II. Aufl. Mannheim, J. Schneider (1869.) — Dzierzon, Rationelle Bienenzucht, II. Aufl. Brieg, 1880. — Fr. Wilh. Vogel, Die Honigbiene und die Vermehrung d. Bienenvölker nach den Gesetzen d. Wahlzucht. Mannheim, J. Schneider, 1880.

A francia irodalomból ajánlhatók :
 Petit Catechisme apicole par. Mm. Marquis et Hamet. — Cours pratique d'apiculture 1 vol. compact de 372 pages et 140 figures. — La culture des abeilles par. M. l'abbé Bouguet. — Les abeilles, organes et fonctions, education et produits miel et cire par Maurice Girard, Paris J. B. Bailliére et fils 1878.

A gyümölcsstenyésztésre ajánlhatók :
 Beiträge zur Hebung der Obstcultur v. Oberdieck u. Lucas. I. Bd. 1 M. 20 Pf. II. Bd. 1875, m. Beiträgen v. Koch, Lauch etc. 2 M. 80 Pf. — Christ's Gartenbuch für Bürger u. Landmann. Eine gemeinfassl. Anleitung für Anlage und Behandlung des Hausgartens in Bezug auf Gemüsebau, Obstbau, Weincultur und Blumenzucht. 4. Aufl. Bearb. v. Dr. Ed. Lucas. Mit 87 Holzschnit. 3 M. 50 Pf.

Bibliothek für wissenschaftliche Gartencultur. I. Bd. Theorie des Gartenbaus von M. Kolb, Inspector am K. bot. Garten in München. 8 M. — II. Bd. Einleitung in das Studium der Pomologie, für angehende Pomologen, Freunde und Förderer der Obstkunde u. Obstzucht; mit 82 Abb. von Dr. Ed. Lucas 6 M. — III. Bd. Die Lehre vom Baumschnitt. Für die deutschen Gärten bearbeitet von Dr. Ed. Lucas. Mit 4 lithogr. Tafeln und 165 Holzschnitten 4. Aufl. 6 M. — IV. Bd. Anleitung zur Obsttreiberei von W. Tatter, k. Hofgärtner in Herrenhausen b. Hannover. Mit 78 Holzschnitten. 7 M.

Más ilyenmő munkák gazdag katalógusát szívesen megküldi „Hofbuchhändler Faesy und Frick, Wien (Graben 27.)”, ha ez iránt megkeresi.

(45.) F. E. úrnak K.-án. Az élelmi szerek vizsgálatáról szóló kézikönyvek közül a legjelesebbek a következők: Chevallier, Dictionnaire des altérations et falsifications des substances alimentaires. Páris, 5-ik kiadás, 1878. Ára mintegy 14 frt. II assal A. Hill, Food, its adulterations. London, 1876. ára 18 frt. H. Klenke, Illustriertes Lexikon d. Verfälschungen. Lipsce, 1879; ára 7½ frt. Ezen terjedelmes munkákon kívül szűkebb körű vizsgálódásokhoz ajánlhatók e következő rövidebb művek: Dietzsch, Die wichtigsten Nahrungsmittel und Getränke; Zürich, 1879. (3. kiadás). Továbbá Liebermann Leo budapesti tanárnak e következő munkája: Anleitung zu chem. Untersuchungen, Stuttgart, 1877. Végre használható mű Gallik Géza a rövid kézikönyve: Orvostudatás a tápszerek edények. . . . Orvosrendőri vizsgálatára. S.-A.-Újhely, 1879. — A két első munka a legtökéletesebb, s magasabb igényeket is kielégithet.

F. J.
 (46.) K. D. úrnak Z.-on. A borkő, melyet a chemikus savanyú borkósavas ká-

liumnak nevez, a szőlő levében oldva van; ennek köszöni a must savanykás ízét. A borkő borszeszben nem oldékony, azért azon mértékben, a mint az erjedésnél a must cukortartalmából borszesz képződik, a mustban oldva volt borkőnek egy része apró kristályokban a hordó fenekére kiválva, kemény réteggel, a borkővel vonja azt be. A nyers borkő ismételt kristályosítás által szűnét veszve és egyéb tisztáltságaitól megszabadulva jut a kereskedésbe. S. M.

(47.) Sch. J. úrnak E.-ban. A barlang talaján elterülő kérdéses sötétbarna anyag hevítve, ammónia-dús füstnek terjesztése közben meggyűl és mintegy felerészben elég. A hátramaradó hamu vastartalmú agyagból áll, mely jelentékeny mennyiségű phosphorsavas meszet tartalmaz. Dús nitrogén-tartalmánál és phosphorsav-tartalmánál fogva guánószerű anyagnak mondható, és mint ilyen, értékes trágyául használható.

S. M.

(48.) A. Gy. úrnak Sz.-en. A nép kétféle villámcsapást különböztet meg: „tűzes mennykő”-nek (tűzes isten-nyila) nevezi azt, a melyik gyújt, „száraz mennykő”-nek pedig azt, a melyik nem gyújt, csak rombol. Égi háború kezdetén a villámok a még száraz levegőn csapnak keresztül, s az elektromos kisütés oly rövid ideig tart, hogy csak mechanikai, azaz romboló hatása van; ha ellenben a villámcsapás az eső nedvesítette levegőn keresztül történik, a kisütés tovább tart s így gyújtani is képes. — A leydeni palaczk szikrája a puskaport, melyen keresztül vezetjük. szétszórja, de meg nem gyújtja; ha azonban a kisütést közbe igtatott nedves zsinór által késleltetjük, a puskaport ugyanaz a szikra felrobbantja.

H. Á.

(49.) Dr. T. M. úrnak N.-K.-ön. Monografia a magyarországi lepkékről eddig még nem jelent meg s tudunkra azon senkisémm dolgozik; de van egy kis munka gyűjtők számára írva Emich Gusztávtól: „A kis lepkegyűjtő, 1868.” czímmel. A hazánk faunáját jellemző fajok közül számos van említve s részben leírva és lerajzolva Friedlszky Imre: „Jelemző adatok Magyarország faunájához 1866.” czimű nagyobb munkájában. — Az idegen nyelven írt ilyenmő munkák közül legtökéletesebb: Dr. G. A. W. Herrich-Schäffler, Systematische Bearbeitung der Schmetterlinge von Europa, Regensburg, 1845—56, I—VI kötet, táblákkal; ez azonban igen drága; ennél sokkal olcsóbb de kisebb és táblák nélküli munkák: H. v. Heinemann, Die Schmetterlinge Deutschlands und der Schweiz, Braunschweig, 1859. és Dr. J. C. Kayser, Deutschlands Schmetterlinge mit Berücksichtigung sämmtlicher europäischer Arten, Leipzig, Text-Lieferung, 1859.

FRV. J.

Creative Commons License Deed

Nevezd meg! - Így add tovább! 3.0 Unported (CC BY-SA 3.0)

Ez a [Legal Code \(Jogi változat, vagyis a teljes licenc\)](#) szövegének közérthető nyelven megfogalmazott kivonata.

[Figyelmeztetés](#)

A következőket teheted a művel:

szabadon másolhatod, terjesztheted, bemutathatod és előadhatod a művet

származékos műveket (feldolgozásokat) hozhatsz létre

kereskedelmi célra is felhasználhatod a művet

Az alábbi feltételekkel:

Nevezd meg! — A szerző vagy a jogosult által meghatározott módon fel kell tüntetned a műhöz kapcsolódó információkat (pl. a szerző nevét vagy álnévét, a Mű címét).

Így add tovább! — Ha megváltoztatod, átalakítod, feldolgozod ezt a művet, az így létrejött alkotást csak a jelenlegivel megegyező licenc alatt terjesztheted.

Az alábbiak figyelembevételével:

Engedélyezés — A szerzői jogok tulajdonosának engedélyével bármelyik fenti feltételtől [eltérhatsz](#).

Közkinccs — Where the work or any of its elements is in the [public domain](#) under applicable law, that status is in no way affected by the license.

Más jogok — A következő jogokat a licenc semmiben nem befolyásolja:

- Your fair dealing or [fair use](#) rights, or other applicable copyright exceptions and limitations;
- A szerző [személyhez fűződő](#) jogai
- Más személyeknek a művet vagy a mű használatát érintő jogai, mint például a [személyiségi jogok](#) vagy az adatvédelmi jogok.

- **Jelzés** — Bármilyen felhasználás vagy terjesztés esetén egyértelműen jelezned kell mások felé ezen mű licencfeltételeit.